

дѣтъ вѣрни истълкователи на чувствата на конгреса, ако не-
кажатъ горѣщото пожелание, щото изпълненого съ духъ на
примирение дѣло да бѣде трайно и да даде на Европа якъ и
продължителенъ миръ.

Въ това дѣло Руссия е най много заинтересована. Прѣзъ
войната тя е понесла голѣми жертви; за възстановението на
мира и за поддържаннето на европейското съгласие тя напра-
ви още по голѣми жертви. Тя има прочее право да смѣта,
че тѣзи жертви не ще отидатъ напразно и че дѣлото, на
което се туриха сега основитѣ, неще остане безплодно по
недостатѣкъ на изпълнение, както е бивало до сега на въс-
токъ. Русскитѣ пълномощници сж увѣрени, че тая сжщата ми-
сль пълни и високото събрание и че то не ще да въздигне
тука таквози милолѣтно адание, което скоро може да се сру-
ти и да подвърне мира на востокъ подъ нови рискове и
опасности.

Въ туй си дълбоко убѣждение русскитѣ пълномощници иматъ
заповѣдъ да попитатъ Конгреса, прѣди още да си е довършилъ
работитѣ, какви сж началата и начина, съ които той мисли
да оздрави и обезпечи изпълнението на своитѣ високи рѣше-
ния.“

Прѣдсѣдателя казва, че туй съобщение ще се тури на
дневний редъ за утрѣшното засѣданне и че освѣнъ уреждани-
ето на висящитѣ точки по Батубский въпросъ, въ тоя дневенъ
редъ ще влѣзатъ и поправлението на Котурската граница и
рапорта за извършеното отъ редакционната коммисия.

Засѣданието се затвори на 6 часа

(Подписаха всичкитѣ пълномощници)

ПРОТОКОЛЪ № 16.

засѣданне на 27/9 Мулия 1878.

Присѣдствуватъ всичкитѣ пълномощници.

Засѣданието се отвори на 2 $\frac{1}{2}$ часа и протоколъ № 14
се прие.

На дневенъ редъ идяше окончателната редакция на чл. XVIII
отъ С. Стефанский договоръ за Котурската мѣстность и за турско-
персийската граница.